Slovo právo má stejný základ jako pravda a mělo by v sobě obsahovat pojem spravedlnost. Jednotlivé právní předpisy však v sobě často zahrnují prvky absurdity hodné země Franze Kafky a Václava Havla. Příkladem může být vysoká pokuta cyklistovi, který pádem poškodil jen svoje kolo a své tělo, nebo možnost potrestat řidiče, který nevyplní na své dálniční známce registrační značku svého auta, mnohasettisícovou pokutou.

Ale právní historie je plná podobných absurdit. V dubnu jsme mohli na poli práva slavit 76 let od vydání tzv. Kubátova zákona. Co to vlastně bylo za právní předpis?

Pamětníci z řad trampů jistě vědí, že se jednalo o vyhlášku zemského prezidenta Hugo Kubáta ze dne 9. 4. 1931 č. 180236 ia 1931, 16 ai 1930, kterou se vyhlašují opatření proti výstřelkům campingu a trampingu. Uvedený předpis zakazoval nepřístojné chování a jednání, za něž mimo jiné považoval "společné táboření osob různého pohlaví v přírodě i ve stanech, chatách a srubech - vyjímaje táboření rodinné, pobíhání v nedostatečném úboru koupacím mimo obvod vykázaných koupališť, zpívání popěvků obsahu nemravného?" Porušení vyhlášky bylo přestupkem, který byl tehdy trestán pokutou od 10 do 5 000 Kč a v případě nedobytnosti vězením od 12 hodin do 14 dnů. Vydání předpisu iniciovalo Ministerstvo vnitra prostřednictvím poslaneckých interpelací. V květnu 1931 protestovalo proti této legislativní stupiditě 15 000 trampů na slezině v Pivovarské zahradě na Vinohradech.

Po nabytí účinnosti vyhlášky se projevilo, že Československá republika je právním státem. V parlamentu proti vyhlášce protestovali například němečtí sociální demokraté s poukazem na porušení základních lidských práv. Zajímavé je, že na Moravě a na Slovensku podobná "právní perla" neplatila.

Platnost Kubátova zákona byla ukončena v roce 1935 poté, co jeden tramp, jemuž byla udělena pokuta 30 Kč, podal správní žalobu k soudu a na základě kasační stížnosti vyhlášku zrušil Nejvyšší správní soud. V čele tohoto soudu stál jeden z nejlepších právníků Evropy, JUDr. Emil Hácha.

Dnes je vzpomínka na uvedený stupidní "zákon" spíše úsměvná. Nacisté a později ozbrojená pěst dělnické třídy, SNB, nepotřebovali vyhlášky, stačili cvičení psi, obušky a slzný plyn.

Velmi hezky píší o aplikaci Kubátova zákona pánové Vlastimil Rada a Jaroslav Žák v epizodě o Četnické rokli v knize Dobrodružství šesti trampů, aneb dějiny válek trampsko - paďourských.

Tak vidíte, že právo není vždy jen suchou sbírkou paragrafů.